ଇଥିଓପିଆର ଆଦିସ ଆବାବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାମନାଥ କୋବିନ୍ଦଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

Posted On: 06 OCT 2017 8:55PM by PIB Bhubaneshwar

ଆଜି ଆପଣମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ମୋ ପାଇଁ ଡ଼େର ଖୁସିର କଥା । ଇଥିଓପିଆ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସଫଳତା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବାବେଗର କଥା । ଆଜକୁ ମାତ୍ର ଦୁଇ ମାସ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ମୋର ଦରିଆପାରି ଯାତ୍ରାର ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ସରକାରୀ ଗଞ୍ଚ । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଚିନ୍ତା କଲି ଯେ ମୋର ଏହି ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରା ଆଫ୍ରିକାରୁ ଆରୟ ହେଉ । କାରଣ ଭାରତର ବୈଦେଶିକ ନୀତି ଓ ଭାରତୀୟ ଚିନ୍ତନର କେନ୍ଦ୍ରବିହୁ ଭାବେ ଆଫ୍ରିକା ସଦାସର୍ବଦା ରହିଆସିଛି । ସର୍ବୋପରି ଏହା ହେଉଛି ସେଇ ମହାଦେଶ ଯେଉଁଠି ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ରପିତା ମହାତ୍ୱାଗାନ୍ଧୀ ସତ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅଭିଯାନ ଆରୟ କରିଥିଲେ ।

ଇଥିଓପିଆକୁ ମୋ ଯାତ୍ରାର ପ୍ରଥମ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ଏଇଆ ଚୁହେଁ ଯେ ଭାରତ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରେ କିୟା ବିଭିନ୍ନ ବୈଶ୍ୱିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଇଥିଓପିଆ ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଆସୁଛି । ଏହାର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ହେଲା ସମୟର କଷଟି ପଥରରେ ପରୀକ୍ଷିତ ଆମର ବନ୍ଧୁତା । ଏହାର ଅବଧି 2000 ବର୍ଷ ପୁରୁଣା । ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହିଲେ ଦୁଇ ସଭ୍ୟତା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ବାଣିଙ୍ଗ୍ୟ କାରବାର ଆରୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଚା'ର ଦେଶରୁ ଜଣେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଭାବେ ମୁଁ ଆସି ଏହି କଫି ଭୂମିରେ ପହଂଚିଛି । ଆପଣଙ୍କ ଦେଶ ଓ ଆପଣଙ୍କ ସରକାରର ଆତିଥ୍ୟ ବାୟତିକ ବିପୂଳ । ପୁଣି ତା ସହ ଆଜି ଏହି ମହାନ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆସିବାର ଅତିରିକ୍ତ ସୁଯୋଗ ମୋତେ ମିଳିଛି । ଏହା ଇଥିଓପିଆର ସର୍ବପ୍ରାଚୀନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏହାର ଇତିହାସ 1950 ମସିହାଠାରୁ ଲମ୍ବି ଆସିଛି । ଏହି ଗୌରବର ଗାଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ ସ୍ମରଣ ଆସୁଛି ଯେ ଆପଣମାନେ ଏଇ କମିଟିର ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ନେଲସନ ମାଷେଲା । ଯିଏ ଆମ ସମୟର ଜଣେ ଯୋଦ୍ଧା, ଏକାଧିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆଫ୍ରିକାର ଗାନ୍ଧୀ । ଇତିହାସର ଏଇ ଦୁଇ ମହାମାନବଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମ ଉପରେ ରହିଛି ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

ଇଥିଓପିଆ ଏବଂ ଭାରତ, ଭାରତ ମହାସାଗର ଦ୍ୱାରା ପରୟରଠାରୁ ବିଭାଜିତ ଓ ପରୟର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ । ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଇଥିଓପିଆ ଓ ଭାରତକୁ ଶହ ଶହ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଭାରତ ମହାସାଗର ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ସୁନାଠାରୁ ହାତୀଦାନ୍ତ, ମସଲା ଏବଂ ଔଷଧର ବାଶିଜ୍ୟ କାରବାର କରି ଆସିଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଯେଉଁ ବଡ କଥାଟିର ସେମାନେ କାରବାର କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଲା ଜ୍ଞାନ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ଧିତ ଓ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେହି ଜ୍ଞାନ, ଆମ ଦୁଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ଯେଉଁ ନୀତି ଓ ମୂଲ୍ୟବୋଧରେ ବିଶ୍ୱାସୀ, ତାହାକୁ ପୁଷ୍ଟ କରିଛି । ତେଣୁ ଇଥିଓପିଆ – ଭାରତ ସହଭାଗୀତାକୁ ବାୟବରେ ମାନସିକ ୟରରେ ଭାବବନ୍ଧନ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ।

ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହଯୋଗ ଆମ ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗସୂତ୍ରକୁ ଅଧିକ ନିବିଡ କରିଛି । ଯେତେବେଳେ ଇଥିଓପିଆ ଶିକ୍ଷା ବିଷାର ଲାଗି ପ୍ରୟାସ ଆରୟ କଲା, ସେତେବେଳେ ଦେଶର ପ୍ରାଥମିକ ଓ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡିକରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଲାଗି ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଶିକ୍ଷକମାନେ ଦେଶର ଦୁର୍ଗମ କୋଣ ଅନୁକୋଣକୁ ଯାଇ ଦେଶର ତରୁଣ ଓ ଯୁବ ମାନସରେ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ଆଦର୍ଶ ଭରି ଦେଇଥିଲେ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନର ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜର ସମଗ୍ର ଜୀବନକୁ ସମର୍ପିତ କରିଥିଲେ ।

ମୁଁ କାଶେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଏଠାରେ ବସବାସ କରି ଆସିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଣ ଆଜି ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଥିଓପୀୟ ଯେଉଁମାନେ କି ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପୁରୁଣା ଦିନର କିଛି ନା କିଛି ସୁଖଦ ସ୍ମୃତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ରହିଛି । ଭାରତ କଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟି ଉଠେ । ସେହିଭଳି ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅବଦାନକୁ ମୁଁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛି । ସେମାନେ ଆମ ଉଭୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆରୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବେ ତାହା ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାରି ରହିଛି । ଇଥିଓପିଆର ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଏବେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଫେସରମାନେ ନ୍ରିଯକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏକଥା ଜାଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଧିତ ଯେ ଇଥିଓପିଆର ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ କଳା, ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ, ଇଂଜିନିୟରିଂ, ବ୍ୟବସାୟିକ ପରିଚାଳନା, ଭେଷଜ ଆଦି ବିଭାଗରେ 2000 ରୁ ଉର୍ଦ୍ଭ ଭାରତୀୟ ଅଧ୍ୟାପକ ଅଧ୍ୟାପନା ଓ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ରହିଛନ୍ତି ।

ଇଥିଓପିଆର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡିକରେ ଭାରତୀୟ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସର୍ବାଧିକ ଏବଂ ସେମାନେ ବେଶ ଗୁଣାତ୍ସକ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ସନ୍ନାନିତ ଓ ପରିଗଣିତ । ସେମାନେ ଉଭୟ ରାଷ୍ତ୍ରର ଖୈକ୍ଷିକ ଗୋଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତୁ ସଡ଼ଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛନ୍ତି, କାଣି ଆମେ ସଭିଏଁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ସେମାନେ ଉଭୟ ରାଷ୍ତ୍ରର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଶୈକ୍ଷିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ ସେତୁ ତଥା ଗବେଷଣା ସହଯୋଗୀତାର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଆମେ ସଭିଏଁ ଏଭଳି ଉଦ୍ୟମକୁ ପ୍ରୋହ୍ସାହିତ କରିବା ଉଚିତ । ମୁଁ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଉଭମ ମଶିଷ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ଆପଣମାନେ ଯଦି ଭଲ ମଶିଷ ତା ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଶିଷର ସୁଗୁଣ ପ୍ରତି ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସୀ ହେବେ, ତେଣିକି ଆପଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଆନ୍ତୁ ଅଥବା ଯାହା କହୁଥାନ୍ତୁ ନା କାହିଁକ । ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ, ତେବେ ଆପଣ କଣେ ଉଉମ ପ୍ରଶାସକ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଯଦି ତାହ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତି, ଉଉମ ଚିକିହକ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଏହା ହେଲା ଶିକ୍ଷାର ସାରମର୍ମ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ,

ଯେମିତି ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଇଥିଓପିଆର ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ଅବଦାନ ରହିଛି । ସେହିପରି ଅନେକ ଇଥିଓପୀୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ସାଂଷ୍ଟୃତିକ ବୈଭବକୁ ପୁଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ବୃନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚତର ଡିଗ୍ରୀ ମାଧ୍ୟମରେ, ଶିକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଗୁଣାତ୍ପକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଭାରତ ପାଇଁ ବିଶେଷ ବନ୍ଧୁ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ରହିଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଓ ଗୌରବର କଥା ଯେ ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାକ୍ତନ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ନିଜ ଦେଶରେ ବହୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦପଦବୀରେ ଆସୀନ । ମୁଁ ଜାଣେ ଏହି ତାଲିକାରେ ଇଥିଓପିଆର ଫାଷ୍ଟଲେଡିଙ୍କ ଠାରୁ ଆରହ୍ୟ କରି ଅନ୍ୟୁନ ନଅ ଜଣ କ୍ୟାବିନେଟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀୟ ବୈଷୟିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ସହଯୋଗ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯାହାକି ଆଇଟିଇସି ନାମରେ ସର୍ବତ୍ର ସୁପରିଚିତ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ଇଥିଓପିଆର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ସ୍ୱାଗତ ଓ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ 1969 ମସିହାରେ ଆରୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଫ୍ଲାଗସିପ ତାଲିକା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଯୋଜନା ଯୋଡି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆଫ୍ରିକା ଛାତ୍ରବୃତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିଆରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶହ ଶହ ଇଥିଓପୀୟ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳୀନ ଛାତ୍ରବୃତି ଲାଭ କରି ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତର ଡିଗ୍ରୀ ଓ ଗବେଷଣା ସକାଶେ ଭାରତ ଆସିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଛି ଯେ ଏହି ଛାତ୍ରବୃତି ଓ ତାଲିମ ସୁଯୋଗ ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଥିଓପୀୟ ବିମାନରେ ପ୍ରତିଦିନ ଅଚ୍ୟୁନ ଜଣେ ଛାତ୍ର ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି । ଦୁଇ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଅର୍ଥନୀତି ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ସହଯୋଗ ପ୍ରଗତୀର ଉଜଳ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପାନ ଆଫ୍ରିକାନ୍ ଇ-ନେଟୱାର୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ସହ ଭାରତର ଶୈକ୍ଷିକ ଓ ଦକ୍ଷତା ବୃତ୍ଧି ସହଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏକ ମାଇଲ ଖୁଣ୍ଡ ସଦୃଶ । ଆଜକୁ 8 ବର୍ଷ ତଳେ 2009 ମସିହାରେ ଏହି ଆଦିସ ଆବାବା ନଗରୀରେ ହିଁ ଏହାର ଶୁଭାରୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମୋଟ 48 ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କୁ ଭାରତ ସହ ଯୋଡିବାରେ ଉଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।

ଏହି ନେଟୱାର୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରମୁଖ ଭାରତୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଟେଲି-ଶିକ୍ଷା ସେବା ଏବଂ ଟେଲି-ମେଡିସିନ ସେବା ଉପଲକ୍ଷ ହେଉଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରୁ ପ୍ରାୟ 7000 ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନାତକୋଉର, ସ୍ନାଭକ ଓ ଡିପ୍ଲୋମା ସାର୍ଟିଫିକେଟ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଭାରତ ସରକାର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ଓ ଉନ୍ନତ କରିବା ସକାଶେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ତଦ୍ୱାରା ଆଫ୍ରିକା ସାରା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅନଲାଇନ କୋର୍ସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ,

କନସଂଖ୍ୟାର ଡ଼ାଂଚା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଭୟ ଭାରତ ଓ ଇଥିଓପିଆ ଦୁଇ ଯୁବରାଷ୍ଟ୍ର । ଭାରତର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡା 65 ଭାଗଙ୍କ ବୟସ 35 ବର୍ଷରୁ କମ । ସେହିପରି ଇଥିଓପିଆର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଶତକତା 64 ଭାଗଙ୍କ ବୟସ 25 ବର୍ଷରୁ କମ । ପୁଣି ଆମ ଦୁଇ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସନ୍ଧୁଖରେ ସମାନ ପ୍ରକାର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ରହିଛି । ଏହାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଲା ଆମର ଯୁବଗୋଷୀ ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଅର୍ଥନୀତି ସହ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷମ, ସାଧନୁଯକ୍ତ ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ ଯୋଗାଡ ନିମନ୍ତେ

ସକ୍ଷମ କରିବା ଲାଗି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା ପୂରଣ ନିମତ୍ତେ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ନିମତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଦକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ଅଭିବୃତ୍ଧି ଓ ବିକାଶ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଓ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭଳି ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜକୁ ସାମନା କରି ଆମକୁ ସ୍ଚଚ୍ଛ ଓ ଅକ୍ଷୟ ଶକ୍ତି ଦିଗରେ ଆଗେଇବାକୁ ପଡିବ । ସର୍ବୋପରି ଆମକୁ ଏପରି ଏକ ଅର୍ଥନୈତିକ ମଡେଲର ବିକାଶ ଘଟାଇବାକୁ ହେବ ଯାହା ઘାନୀୟ ଗୋଷୀଙ୍କ ଠାରୁ ଆହରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣସାଧନ କରୁଥିବ । ଆଫ୍ରିକାର ଭବିଷ୍ୟତ ସକାଶେ ଏହା ଅତି ଜରୁରି । ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ ଆମର ଏହି ସହଭାଗୀ ଭବିଷ୍ୟତ ସକାଶେ, ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସୁନିଶ୍ବିତ କରିବା ଲାଗି ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଏଥିପାଇଁ ଇଥିଓପିଆ ଓ ସମଗ୍ର ଆଫ୍ରିକା ଭାରତକୁ ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ତଥା ସୟେଦନଶୀଳ ସହଭାଗୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ । ଆମେ ସଦାବେଳେ କାନ୍ଧକୁ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଠିଆ ହୋଇଆସିଛୁ । 1940 ଦଶକରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଘନଘଟା ମଧ୍ୟରେ, ଭାରତୀୟ ସୈନିକମାନେ ଇଥିଓପିଆର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମକୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଥିଲେ । ବିଦେଶୀ ଶାସନ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଇଥିଓପିଆ ସେତେବେଳେ ଜୁଝୁଥିଲେ । ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟର କଥା ଭାରତ ସେତେବେଳେ ନିଜେ ସୂଦ୍ଧା ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ଇଥିଓପୀୟ ଏବଂ ଭାରତୀୟମାନେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ପରସ୍କର ସହ ସୁପରିଚିତ ଓ ଆସ୍ଥାବାନ୍ । ଦେଶ୍-ଦେଶ ଓ ସମାଜ-ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୂତା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତାହା ଜାରି ରହେ । ଠିକ ଇଥିଓପିଆର କଫି ଉହବ ପରି । ସେଭଳି ବନ୍ଧୁତାର ସୁଫଳ ତତ୍କାଳିନ ସ୍ୱଳ୍ପପଥ ଦୌଡ ୁନୁହେଁ ଏହା ଏକ ମାରାଥନ ଦୌଡ ସଦୃଶ ଦୀର୍ଘ ପଥ ଯାତ୍ରା । ତେଣୁ ବିକିଲା ଓ ଗେବ୍ରେସେଲାସିଙ୍କ ଏହି ଭୂଇଁ ଦୀର୍ଘ ପଥ ଯାତ୍ରାର ମୂଲ୍ୟକୁ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝିଛି । ଇଥିଓପିଆ ପାଇଁ ଭାରତ ଜଣେ ଦୀର୍ଘ ପଥ ଧାବକ ଭଳି ସହଯୋଗୀ । ତେଣୁ ଆସନ୍ତୁ, ଏକତ୍ର ମିଶି ସବୁ ବାଧାବିଷ୍ଳକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ଆପଣମାନଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରଭ କାମନା କରୁଛି । ***** (Release ID: 1505595) Visitor Counter: 2 f (<u>U</u>)

